

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/80/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4316214857
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4316214857.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka v spore žalobcu: R. X., rod. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom P., E. F. F. 48XX/X, v konaní zastúpený: Mgr. Matej Csenky, advokát so sídlom Trnava, Dolné Bašty 2, pracovisko Piešťany, Moyzesova 8, IČO: 42 164 125, proti žalovanému: Z. M., rod. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom X., P. nad C. XX, o zaplatenie 7.000 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 12. novembra 2018, č. k. 13C/97/2016 - 126, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % .

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Okresný súd Levice, ako súd prvej inštancie alebo prvoinstančný súd, podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) rozsudkom zo dňa 12.11.2018, č. k. 13C/97/2016-126 rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 7.000 eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 7.000 eur od 06.08.2016 až do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

1.2. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, ktorú je povinný žalovaný zaplatiť žalobcovi do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti samostatného uznesenia, ktoré vydá súdny úradník o výške trov konania.

1.3. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 39, § 48 ods. 1, 2, 121 ods. 3, § 451 ods. 1, 2, § 458 ods. 1, § 501, § 517 ods. 2, 597 ods. 1, 2, § 599 ods. 1 Občianskeho zákonníka a podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (platného a účinného od 01.01.2015) a výrok o náhrade trov konania odôvodnil podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP.

2.1. V odôvodnení rozsudku poukázal na to, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému zaplatiť sumu vo výške 7.000 eur s príslušenstvom, dôvodiac tým, že sa dňa 19.07.2012 na základe inzerátu po telefonickom dohovore so žalovaným dohodol na obhliadke osobného motorového vozidla V. XXXD, ev. č. LV-XXX, r. v. 2004, VIN: S V uvedený deň si žalobca predmetné motorové vozidlo obhliadol a dohodol sa so žalovaným na kúpe motorového vozidla. Ku kúpe došlo v ten istý deň na základe písomnej kúpnej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným zo dňa 19.07.2012 (ďalej len „kúpna zmluva“), v znení ktorej žalobca kúpil predmet kúpnej zmluvy automobil V. XXXD, r. v. 03/2004, farba: čierna metalíza, VIN: S ev. č. LV-XXX, za dohodnutú kúpnu cenu 7.000 eur, ktorú žalobca vyplatil žalovanému v deň podpisu kúpnej zmluvy.

2.2. V rámci uzatvorenej kúpnej zmluvy žalovaný okrem iného prehlásil, že predmetné motorové vozidlo nebolo predmetom predaja inej osobe, nebolo odcudzené, neviaznu na ňom žiadne práva tretích osôb a že automobil nie je vo vlastníctve lízingovej spoločnosti.

3.1. Dňa 18.04.2013 žalobca následne predal predmetné motorové vozidlo p. U. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XX, PSČ XXX XX na základe kúpnej zmluvy zo dňa 18.04.2013. Žalobca motorové vozidlo riadne odhlásil z evidencie v P., doklady poslal kupujúcej na prihlásenie na DI v U., kde jej ešte pred prihlásením motorového vozidla do evidencie bolo dňa 22.04.2013 predmetné motorové vozidlo zaistené príslušníkom PZ OR PZ v Martine s tým, že na predmetnom motorovom vozidle viaznu práva tretích osôb, čo je v rozpore s uzatvorenou kúpnu zmluvou so žalovaným.

3.2. Žalobcovi bol následne doručený platobný rozkaz Okresného súdu Piešťany zo dňa 19.11.2013 sp. zn. 10Ro/126/2013-2, kde sa kupujúca domáhala vrátenia zaplatenej kúpnej ceny 6.300 eur z dôvodu väd na predmetnom vozidle, o ktorých žalobca v čase uzatvárania zmluvy nevedel. O právach tretích osôb na predmetnom vozidle sa žalobca dozvedel až po doručení vyššie uvedeného platobného rozkazu, čo bolo dňa 17.01.2014. Žalobca podal dňa 28.01.2014 prostredníctvom svojho splnomocneného právneho zástupcu odpor proti platobnému rozkazu. Momentálne prebieha na Okresnom súde v Piešťanoch súdne konanie proti žalobcovi pod sp. zn. 5C/26/2014.

3.3. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalobca zaslal žalovanému dňa 28.07.2016 odstúpenie od kúpnej zmluvy, ktoré mu bolo dňa 02.08.2016 riadne doručené. Odstúpením od zmluvy vzniklo žalobcovi právo na vrátenie zaplatenej kúpnej ceny, ktorú žiadal vrátiť do 3 dní odo dňa doručenia odstúpenia od kúpnej zmluvy.

4.1. Vzhľadom k tomu, že žalovaný do dnešného dňa nevrátil žalobcovi zaplatenú kúpnu cenu, žalobca sa prostredníctvom tohto podania domáha vrátenia celej kúpnej ceny 7.000 eur s príslušenstvom, nakoľko je nepochybné, že na vozidle v čase predaja viazali práva tretích osôb, o ktorých nebol žalobca žalovaným upozornený. V zmysle ustálenej súdnej praxe žalobca poukazuje na skutočnosť, že kupujúci je oprávnený od zmluvy odstúpiť a predávajúci zodpovedá za vadu veci v plnom rozsahu, a to bez ohľadu na to, či predávajúci v čase predaja o vade vedel alebo nie (R 23/1970). Žalobca si v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka uplatnil zároveň zákonné úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne.

5.1. Okresný súd Levice vydal vo veci dňa 28.09.2016 platobný rozkaz pod č. k. 13C/97/2016-25, proti ktorému podal žalovaný v zákonnej lehote odpor s vecným odôvodnením, preto konajúci súd uznesením zo dňa 18.01.2017 č. k. 13C/97/2016-29 podľa § 267 ods. 3 CSP zrušil platobný rozkaz v celom rozsahu.

5.2. Žalovaný v podanom odpore poukázal na to, že auto si kúpil v roku 2010 od pána E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX X., ul. F. č. XX, o čom priložil fotokópiu kúpnej zmluvy a uviedol, že nemal žiadne vedomosti o záložnom práve a na aute, ktoré kúpil v roku 2010 od pána F., neviazali žiadne ťarchy - práva tretích osôb. Žalovaný vozidlo kúpil v dobrej viere bez akýchkoľvek ťarch. Pri predaji auta nevedel o žiadnom záložnom práve. Je viac ako pravdepodobné, že všetci nadobúdatelia predávaného auta o záložnom práve nevedeli, žalovaný určite nevedel. Žiadal, aby do konania bol pribratý účastník, od ktorého motorové vozidlo odkúpil, a to pán E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX X., ul. F. č. XX s tým, že nech preukáže, od koho vozidlo kúpil a či tento mohol vedieť o záložnom práve, resp. nech objasní súdu, od koho vozidlo kúpil a či vedel, alebo mohol vedieť o záložnom práve v prospech spoločnosti Autoleasing, a. s. so sídlom Budějovická 1518/13B, 140 00 Praha 4, Česká republika, IČO: 270 89 444 a aby súd zaviazal p. E. F. uhradiť žalovanému sumu 11.500 eur, pretože každý novonadobúdateľ, ktorý bol uvedený do omylu, má právo na odstúpenie od zmluvy a na vrátenie kúpnej ceny.

5.3. Žalovaný sa dňa 13.10.2016 domáhal, aby súd pripustil do konania pristúpenie p. E. F., od ktorého žalovaný odkúpil motorové vozidlo. Vzhľadom na to, že súd môže pripustiť pristúpenie do konania len na návrh žalobcu, súd vstup ďalšieho subjektu do konania nepripustil, lebo len žalobca disponuje v súdnom konaní oprávnením, kto bude stranou sporu.

6.1. Vykonaným dokazovaním považoval prvoinštančný súd za preukázané, že žalovaný dňa 19.07.2012 na základe kúpnej zmluvy predal žalobcovi osobné motorové vozidlo V., VIN: S za kúpnu cenu 7.000 eur. Žalobca ako kupujúci podľa článku III. kúpnej zmluvy zaplatil žalovanému kúpnu cenu v hotovosti dňa 19.07.2012 pri uzavretí kúpnej zmluvy.

6.2. Dňa 16.10.2012 OR PZ, odbor kriminálnej polície, oddelenie všeobecnej kriminality Senec pod ORP-305/OEK-SC-2011 vyhlásil pátranie po motorovom vozidle V. XXXD, VIN: S s tým, že ako majiteľ je uvedený žalobca R. X.. Žalobca motorové vozidlo predaj p. U. D., nar. XX.XX.XXXX dňa 18.04.2013, vozidlo odhlásil z evidencie v P., doklady poslal kupujúcej pre prihlásenie na Dopravný inšpektorát v Martine.

6.3. Osobné motorové vozidlo V. XXX D XXXL/NCXX/XX, evid. č. P bolo zaistené dňa 22.04.2013 o 17:25 hod. na základe dožiadania ORP-305/OEK-SC-2011 p. E. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, okr. U., so stavom na tachometri 264078 km s klimatizáciou, s 2 kľúčmi, s dokladmi: D. časť II. AQ XXXXX, D.-TP P osvedčenie o TS autofólie č. 22124. Vec bola zaistená, pretože vzniklo podozrenie, že súvisí so spáchaním trestného činu alebo priestupku, a jej zaistenie je potrebné pre zistenie skutkového stavu veci alebo na rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní alebo rozhodnutie orgánu v konaní o priestupku OR PZ, odbor kriminálnej polície PZ, U. dňa 22.04.2013 upovedomil OKP OR PZ o zaistení motorového vozidla.

7. Ako posledný vlastník a držiteľ osobného motorového vozidla bol evidovaný žalobca R. X., teda U. D. ani nebola zapísaná ako vlastníka a držiteľ motorového vozidla do evidencie dopravného inšpektorátu. U. D., nar. XX.XX.J. dňa 15.11.2013 podpísala prehlásenie, že si nenárokujú a ani v budúcnosti si nebude nárokovať vlastnícke právo k osobnému motorovému vozidlu továrenskej značky V. rada 5 Y. W XXXd, číslo karosérie: S Súčasne p. D. prehlásila, že súhlasí s tým, aby vozidlo, ktoré jej bolo Políciou Slovenskej republiky dňa 22.04.2013 odobrané, bolo vydané spoločnosti Autoleasing, a.s., IČO: 270 89444 so sídlom Česká republika, 140 00 Praha 4, Budějovická 1518/13B.

8.1. Dňa 28.11.2013 na základe uznesenia Okresného riaditeľstva PZ v Senci, odbor kriminálnej polície, oddelenie všeobecnej kriminality, Senec pod ČVS: ORP-305/OEK-SC-2011 bolo osobné motorové vozidlo V. rada 5 Y. W XXXD, VIN: S vrátené spoločnosti s Autoleasing, a.s. so sídlom Budějovická 1518/13B, 140 00 Praha 4, Česká republika, IČ: 270 89 444.

8.2. Dňa 20.02.2014 na základe zápisnice o vrátení veci OR PZ Senec, odbor kriminálnej polície, 2. oddelenie vyšetrovania pod ČVS: ORP-19/2-VYS-SC-2014 bolo osobné motorové vozidlo zn. V. XXX D XXXL/NCXX/XX, EČ: P VIN: S vrátené poškodenému s Autoleasing, a.s., so sídlom Budějovická 1518/13B, 140 00 Praha 4, Česká republika, v zastúpení X. X., nar. XX.XX.XXXX, na základe plnej moci zo dňa 06.02.2014. Dňa 20.02.2014 Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Senci odbor kriminálnej polície II. oddelenie vyšetrovania spísali návrh na vyradenie osobného motorového vozidla V. XXXD, VIN: S ŠPZ PO z evidencie vozidiel.

9. 1. Dňa 22.05.2013 p. U. D. doručila Okresnému súdu Piešťany žalobu a od žalobcu žiadala zaplatenie sumy 6.300 eur s 5,75 % ročným úrokom z omeškania od 03.05.2013 až do zaplatenia titulom uplatnenia práva zo zodpovednosti za vady predanej veci v dôsledku nevrátenia kúpnej ceny za motorové vozidlo R. X..

9.2. Okresný súd Piešťany rozsudkom zo dňa 15.01.2018 uložil R. X. (v tomto súdnom konaní žalobcovi) povinnosť zaplatiť U. D. 6.300 eur s 5,75 % ročným úrokom z omeškania od 03.05.2013 až do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

10.1. Žalobca písomným podaním zo dňa 28.07.2016 odstúpil od kúpnej zmluvy zo dňa 19.07.2012 z dôvodu, že osobné motorové vozidlo značky V. XXXD, rok výroby: 2004, ŠPZ: G č. karosérie S bolo dňa 22.04.2013 zaistené príslušníkom PZ OR PZ v Martine z dôvodu, že na motorovom vozidle viaznu práva tretích osôb, konkrétne leasingovej spoločnosti z Českej republiky. Z odstúpenia od kúpnej zmluvy adresovaného žalovanému ďalej vyplýva, že žalovaný pri uzatváraní kúpnej zmluvy žalobcu ubezpečil, že vozidlo nemá žiadne vady. Žalobca podal odstúpenie od kúpnej zmluvy na poštový úrad dňa 29.07.2016. Žalobca v odstúpení od kúpnej zmluvy zo dňa 28.07.2016 vyzval žalovaného, aby do troch dní od doručenia odstúpenia žalovaný vrátil žalobcovi kúpnu cenu vo výške 7.000 eur. Súčasne

žalobca v odstúpení upozornil žalovaného, že ak kúpnu cenu nevráti, bude sa žalobca svojho nároku domáhať žalobou na vecne a miestne príslušnom súde.

10.2. Žalovaný na pojednávaní dňa 11.10.2018 potvrdil, že odstúpenie od kúpnej zmluvy zo strany žalobcu mu bolo doručené.

11.1. V článku IV kúpnej zmluvy zo dňa 19.07.2012 žalovaný ako predávajúci žalobcovi vyhlásil, že predmetné motorové vozidlo nemá žiadne vady, má len vadu na prevodovke, pričom ide o používané vozidlo, ktoré je riadne udržiavané v dobrom stave, ku dňu podpisu zmluvy má najazdených 253.000 km.

11.2. Podľa článku I kúpnej zmluvy zo dňa 19.07.2012 predmetom kúpnej zmluvy bolo osobné motorové vozidlo V., čiernej farby, výrobné číslo S rok výroby 2004, G Z plnej moci zo dňa 01.10.2009 je zrejme, že ohľadne vozidla V., číslo VIN: S splnomocnil P. M. X. K. na registráciu predmetného vozidla pre X. K..

12. Z histórie vlastníkov vyplýva, že vlastníkom motorového vozidla V., číslo VIN: S bola od 21.10.2009 do 17.10.2010 X. K., v období od 17.02.2010 do 22.03.2010 L. U., v období od 22.03.2010 do 08.11.2010 L. E. F., v období od 08.11.2011 do 25.07.2012 Z. M. a v období od 25.07.2012 R. X..

13.1. Z podstatného obsahu vyšetrovacieho spisu OR PZ v Senci ČVS:ORP-19/2-VYS-SC-2014 súd zistil, že predmetná trestná vec pre prečin sprenevery bola spočiatku vedená na OR PZ v Senci pod ČVS: ORP-305/OEK-SC-2011, ktorú vyšetrovateľ uznesením ČVS: ORP-305/OEK-SC-2011 zo dňa 22.01.2014 vylúčil zo spoločného konania. Vylúčenej veci bola pridelená nová spisová značka ČVS: ORP-19/2-VYS-SC-2014. Predmetné motorové vozidlo vlastnila spoločnosť sAutoúvér, a.s. (t. č. Autoleasing, a.s.), so sídlom Střelničná 8/1680. Praha, ČR, IČ: 26688999, ktorá poskytla spoločnosti KAR KOLEKTION s.r.o., so sídlom Pražákova 506/39, Praha, ČR, IČ: 25579487, zastúpenej konateľom C. U., zmluvou zo dňa 16.04.2009 úver vo výške 300.000 Kč na účel kúpy motorového vozidla V. rada X Y. W XXXD. Súčasťou zmluvy o úvere č. H bola aj zmluva o zabezpečovacom prevode práva, ktorou sa KAR KOLEKTION s.r.o. zaviazal dočasne previesť vlastnícke právo k motorovému vozidlu podľa § 553 OZ za účelom zabezpečenia všetkých pohľadávok veriteľa (sAutoúvér, a.s.) zo zmluvy o úvere. Podľa bodu 1.8. Všeobecných obchodných podmienok úveru, pokiaľ nebudú uhradené všetky záväzky klienta - dlžníka (KAR KOLEKTION. s.r.o.) voči spoločnosti sAutoúvér, a.s., dlžník - klient (KAR KOLEKTION s.r.o.) nemohol bez predchádzajúceho súhlasu veriteľa (sAutoúvér, a.s.) predmetné motorové vozidlo predáť ani ho inak zaťažiť právom tretích osôb bez predchádzajúceho súhlasu veriteľa, t.j. spoločnosti sAutoúvér, a. s..

13.2. Z vyšetrovacieho spisu súd ďalej zistil, že predmetné motorové vozidlo od spoločnosti KAR KOLEKTION, s.r.o., zastúpenej konateľom C. U., nadobudol P. M., P. M. motorové vozidlo ďalej previedol na X. K., X. K. na L. U., L. U. na L. E. F., L. E. F. na Z. M., Z. M. na R. X. (žalovaného), a R. X. na U. D. - žalobkyňu v konaní vedenom na OS Piešťany pod sp. zn. 5C/26/2014.

13.3. Vyšetrovateľ OR PZ v Senci uznesením ČVS: ORP-305/OEK-SC-2011 zo dňa 28.11.2013 rozhodol, že vracia predmetné motorové vozidlo spoločnosti Autoleasing, a.s. (predtým sAutoúvér, a.s.) so sídlom v Prahe s odôvodnením, že vec už nie je potrebná pre trestné konanie, neprichádza do úvahy jej prepadnutie alebo zhabanie, a že nie sú pochybnosti o práve spoločnosti Autoleasing, a.s. na túto vec. K fyzickému odovzdaniu predmetného motorového vozidla splnomocnenej osobe spoločnosťou Autoleasing, a.s. došlo až dňa 20.02.2014. Trestné stíhanie pre prečin sprenevery predmetného motorového vozidla bolo uznesením vyšetrovateľa zo dňa 27.03.2014 prerušené, nakoľko sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe.

14.1. Z uznesenia zo dňa 27.03.2014 odboru kriminálnej polície, Okresného riaditeľstva PZ Senec II. oddelenie vyšetrovania pod ČVS: ORP-19/2-VYS-SC-2014 vyplýva, že trestné stíhanie bolo prerušené, pretože sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe. Z predmetného uznesenia je zrejme, že podľa § 228 ods. 1 Trestného poriadku trestné stíhanie, ktoré bolo začaté za prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa dopustil doposiaľ nezistený páchatel' tým, že osoba vystupujúca ako C. U. ako konateľ spoločnosti KAR KOLEKTION, spol. s ručením obmedzeným, IČ: 25 579 487, so sídlom Pražákova 506/39, 619 00 Brno - jih - Horní Heršpice uzatvoril dňa 16.04.2009 v mieste predajcu spol. Ábel Car, spoločnosť s ručením obmedzeným, IČ: 27 704 513 s miestom podnikania Reissigova 15, Brno so spoločnosťou

sAutoúvěr, akciová společnost, IČ: 26 688 999, so sídlem Střelničná 1680/8, 182 00 Praha - Praha 8, Česká republika zmluvu o úvere číslo H predmetom ktorej bolo vozidlo V. W VIN: S kedy výška úveru bola vo výške 489.000 Kč, z ktorej bola zaplatená akontácia vo výške 189.000 Kč, pričom následne bolo v rozpore so všeobecnými obchodnými podmienkami úverov na Magistráte mesta Brno - odbore dopravnno-správných činností predmetné vozidlo dňa 25.09.2009 prevedené na osobu P. M., P. XXX, P., I. republika, čím týmto konaním spôsobilá osoba vystupujúca ako C. U. ako konateľ spoločnosti KAR KOLEKTION, spol. s ručením obmedzeným, IČ: 25 579 487, so sídлом Pražákova 506/39, 619 00 Brno - jih - Horní Heršpice spoločnosti sAutoúvěr, akciová společnost škodu v celkovej výške 300.000 Kč, t. j. 11.444,13 eura.

14.2. Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že znaleckým dokazovaním bolo preukázateľne spochybnené, že osoba C. U. vystavila plnú moc osobe W. L. na odhlásenie predmetného osobného motorového vozidla na osobu P. M., samotný C. U. túto skutočnosť poprel, pričom vo svojom výsluchu jednoznačne uviedol, že auto mu mal zobrať p. U. M. z obce M. pri meste V. a nejakí ľudia z I.. Týchto ľudí sa však ustáliť nepodarilo.

15. Žalovaný sa počas konania bránil tým, že pri predaji vozidla žalobcovi nemal vedomosť o žiadnom záložnom práve. Vozidlo sám kúpil v dobrej viere bez akýchkoľvek tiarch - práv tretích osôb. Vozidlo kúpil od p. E. F., ktorý je policajtom v X. a skutočne nemal dôvod pochybovať o takejto kúpe. Od pána F. mal aj kontrolu originality, ktorú predložil súdu.

16.1. Súd vykonaným dokazovaním ustálil, že žalobca ako kupujúci uzavrel so žalovaným ako predávajúcim dňa 19.07.2012 písomnú kúpnu zmluvu, pričom predmetom kúpy bolo osobné motorové vozidlo V. čiernej farby, VIN: S rok výroby 2004, ev. číslo G pričom predávajúci, t. j. žalovaný v kúpnej zmluve prehlásil, že je výlučným vlastníkom tohto motorového vozidla a vozidlo nemá žiadne vady.

16.2. Považoval za nesporné, že strany sporu uzavreli písomnú kúpnu zmluvu podľa § 588 Obč. zákonníka, žalovaný ako predávajúci v deň uzavretia kúpnej zmluvy dňa 19.07.2012 odovzdal žalobcovi predmet kúpy a žalobca ako kupujúci za motorové vozidlo dňa 19.07.2012 kúpnu cenu zaplatil v hotovosti pri podpise zmluvy. Žalobca vozidlo následne predal p. U. D. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 18.04.2013, ktorá už vozidlo nestihla nahlásiť na dopravnom inšpektoráte, nakoľko dňa 22.04.2013 bolo vozidlo, ktoré viedol manžel p. D. zaistené príslušníkmi OR PZ Martin na základe dožiadania OR PZ Senec, odboru kriminálnej polície z dôvodu podozrenia, že táto vec súvisí so spáchaním trestného činu alebo priestupku.

17.1. Kupujúca p. U. D. odstúpila od kúpnej zmluvy a následne podala žalobu na Okresný súd Piešťany o zaplatenie 6.300 eur s príslušenstvom voči žalobcovi ako predávajúcemu. Okresný súd Piešťany vo veci rozhodol dňa 15.01.2018 pod č. k. 5C/26/2014-239 a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť p. U. D. sumu 6.300 eur s príslušenstvom.

17.2. Následne od kúpnej zmluvy uzavretej medzi stranami sporu dňa 19.07.2012 odstúpil žalobca písomne dňa 28.07.2016, pričom žalovaný potvrdil, že odstúpenie od kúpnej zmluvy mu bolo doručené. Žalobca v odstúpení od kúpnej zmluvy oznámil žalovanému, že dňa 22.04.2013 bolo motorové vozidlo zaistené príslušníkom PZ OR PZ v Martine z dôvodu, že na motorovom vozidle viaznu práva tretích osôb, konkrétne leasingovej spoločnosti z Českej republiky. Žalovaného v odstúpení od kúpnej zmluvy vyzval žalobca o vrátenie kúpnej ceny do troch dní od doručenia odstúpenia od zmluvy.

18.1. Dokazovaním súd zistil, že osobné motorové vozidlo vlastnila spoločnosť sAutoúvěr, a.s. (t. č. Autoleasing, a.s.), ktorá poskytla obchodnej spoločnosti KAR KOLEKTION s.r.o., zastúpenej konateľom C. U., na základe úverovej zmluvy zo dňa 16.04.2009 úver vo výške 300.000 Kč za účelom kúpy motorového vozidla V. XXXD, čierna metalíza, VIN: S Súčasťou úverovej zmluvy bola aj zmluva o zabezpečovacom prevode práva, ktorou sa KAR KOLEKTION s.r.o. zaviazal dočasne previesť vlastnícke právo k motorovému vozidlu podľa § 553 Občianskeho zákonníka za účelom zabezpečenia všetkých pohľadávok veriteľa (sAutoúvěr, a.s.) z titulu uzavretej úverovej zmluvy.

18.2. Na základe Všeobecných obchodných podmienok úveru, pre prípad neuhradenia všetkých záväzkov dlžníka - KAR KOLEKTION, s.r.o. voči veriteľovi sAutoúvěr, a.s. dlžník - KAR KOLEKTION s. r. o. nemohol bez predchádzajúceho súhlasu veriteľa (sAutoúvěr, a.s.) žiadnym spôsobom nakladať

s motorovým vozidlom, t. j. ho predať, ani iným spôsobom zaťažiť právom tretích osôb bez predchádzajúceho súhlasu veriteľa, t. j. spoločnosti sAutoúvér, s.r.o., napriek týmto skutočnostiam motorové vozidlo nadobudol od obchodnej spoločnosti KAR KOLEKTION, s.r.o. zastúpenej konateľom C. U., P. M., ktorý motorové vozidlo ďalej previedol na X. K., X. K. na L. U., L. U. na L. E. F., L. E. F. na Z. M., Z. M. na R. X. a R. X. na U. D..

19.1. Na základe rozhodnutia vyšetrovateľa OR PZ Senec uznesením zo dňa 28.11.2013 bolo rozhodnuté, že vracia osobné motorové vozidlo V., VIN: S obchodnej spoločnosti Autoleasing, a.s. (predtým sAutoúvér, a.s.) so sídlom v Prahe s odôvodnením, že vec už nie je potrebná pre trestné konanie, neprichádza do úvahy jej prepadnutie alebo zhabanie, a že nie sú pochybnosti o práve spoločnosti Autoleasing, a.s. na túto vec. K fyzickému odovzdaniu predmetného motorového vozidla splnomocnenej osobe obchodnou spoločnosťou Autoleasing, a.s. došlo dňa 20.02.2014. Na základe uznesenia Odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ Senec, II. oddelenie vyšetrovania v konaní pod ČVS: ORP-19/2-VYS-SC-2014 zo dňa 27.03.2014 bolo trestné stíhanie pre prečin sprenevery predmetného motorového vozidla prerušené, lebo sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe.

19.2. Je zrejmé, že orgán činný v trestnom konaní ustálil, že vlastníkom osobného motorového vozidla V., VIN: S je obchodná spoločnosť Autoleasing, a.s. (predtým sAutoúvér, a.s.). Orgán činný v trestnom konaní mohol dospieť k takémuto záveru iba na základe takej skutočnosti, že dospel k záveru, že všetky prevody vlastníckeho práva zo spoločnosti sAutoúvér, a.s. na obchodnú spoločnosť KAR KOLEKTION, a.s. a následne na ďalšie osoby (vrátane na žalobcu a na žalovaného až p. U. D.) boli neplatné. Totiž nikto nemôže previesť na iného viac práv, než sám má.

19.3. V trestnom konaní bola orgánom činným v trestnom konaní vyriešená prejudiciálna otázka, že prevody vlastníckeho práva k osobnému motorovému vozidlu od uzavretia úverovej zmluvy v roku 2009 boli neplatné, preto aj kúpnu zmluvu uzavretú medzi žalobcom a žalovaným považoval orgán činný v trestnom konaní za absolútne neplatnú.

20. Absolútne neplatný je právny úkon, ktorý nie je dovolený. Od absolútne neplatného právneho úkonu nie je možné platne odstúpiť, preto súd neprihliadal na odstúpenie od kúpnej zmluvy žalobcom. Pri absolútne neplatnom právnom úkone ide o takú nedovolenosť, keď svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu (je contra legem), alebo keď zákon obchádza (in fraudem legis). O nedovolenosť, a teda aj absolútnu neplatnosť právneho úkonu ide tiež v prípade, keď sa tento prieči dobrým mravom. Vtedy ide o prípady, keď strana koná v rozpore so základnými, všeobecne uznávanými, v spoločnosti panujúcimi morálnymi zásadami ohľadne vzťahov a konania medzi subjektmi (ľuďmi). Platnosť, či neplatnosť právneho úkonu sa posudzuje so zreteľom na okolnosti daného prípadu v okamihu, keď k právnomu úkonu došlo. Plnenie z neplatného právneho úkonu je bezdôvodným obohatením podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré sa musí vydať. Každý z účastníkov neplatnej zmluvy je povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal (§ 457 Obč. zák.).

21. Obchodná spoločnosť KAR KOLEKTION s.r.o. nebola vlastníkom osobného motorového vozidla, a preto nemohla platne previesť vlastnícke právo na ďalší subjekt. Nemo plus iuris ad alium transfere potest quam ipse habet je rímska zásada uplatňujúca sa aj v súčasnom platnom práve, ktorá znamená, že nikto nemôže previesť na iného viac práv ako sám má.

22.1. Strany sporu uzavreli kúpnu zmluvu dňa 19.07.2012 podľa Občianskeho zákonníka a nie podľa ustanovení Obchodného zákonníka, preto podľa vyššie citovanej rímskej zásady súd mohol len skonštatovať, že predmetná kúpna zmluva je absolútne neplatná pre rozpor so zákonom podľa § 39 Obč. zákonníka. V prípade predchádzajúcich prevodov vlastníckeho práva, pri ktorých scudzitelia si boli vedomí, že ide o vec získanú trestným činom, bola zmluva neplatná aj pre rozpor s dobrými mravmi.

22.2. Strany sporu uzavreli kúpnu zmluvu podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, a preto nebolo podstatné, či žalovaný vedel alebo nevedel, prípadne či mohol alebo nemohol vedieť, že nie je vlastníkom motorového vozidla. Podľa ustanovenia § 446 Obch. zákonníka je prípustné nadobudnutie vlastníckeho práva k veci od nevlastníka za predpokladu, že predávajúci nevedel, že nie je vlastníkom a že nie je z tohto titulu ani oprávnený s tovarom nakladať - predať ho, preto súd neprihliadal na obranu žalovaného, ktorý uviedol, že o práve tretích osôb na predmetné motorové vozidlo nevedel,

nakoľko kúpna zmluva bola medzi stranami sporu uzavretá podľa Občianskeho zákonníka a nie podľa Obchodného zákonníka.

23. Predmet kúpy trpel právnou vadou, ktorá mala za následok absolútnu neplatnosť kúpnej zmluvy. Na absolútnu neplatnosť kúpnej zmluvy súd prihliada ex offo, z úradnej moci, a preto súd vyhodnotil nárok žalobcu ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd pripomenul, že zodpovednosť predávajúceho za vady podľa § 597 Obč. zákonníka má charakter objektívnej zodpovednosti, ktorej sa predávajúci - pokiaľ na vady existujúce v čase uzavretia zmluvy kupujúceho neupozornil - nemôže zbaviť, pritom nie je rozhodujúce, či o vade sám vedel alebo nevedel. Ustanovenie § 597 Občianskeho zákonníka sa nevzťahuje len na prípady, keď predávajúci neupozorní kupujúceho na vady, o ktorých vie, ale aj na prípady, keď ide o vady, ktoré vyšli dodatočne najavo nielen pre kupujúceho, ale aj pre predávajúceho, a na ktoré predávajúci kupujúceho ani nemohol upozorniť, pretože o nich nevedel (R 23/1970). Odstúpiť od zmluvy je možné iba v prípade, ak sa týka platného právneho úkonu. V danom prípade kúpna zmluva je absolútne neplatná, a preto sa súd pri dokazovaní odstúpením žalobcu zo dňa 28.07.2016 od kúpnej zmluvy nezaoberal.

24. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie žalobe vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 7.000 eur s príslušenstvom podľa § 457 Obč. zákonníka., lebo strany sporu uzavreli kúpnu zmluvu, ktorá je absolútne neplatná, a preto je každý účastník povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Vzhľadom k tomu, že osobné motorové vozidlo už bolo vrátené jeho vlastníčkovi - obchodnej spoločnosti Autoleasing, a.s. OO PZ SR, nevznikla žalobcovi povinnosť vrátiť žalovanému predmet kúpy (motorové vozidlo) podľa § 457 ods. 1 Obč. zákonníka. Žalobca totiž nie je vlastníkom predmetu kúpy, hoci ho žalovanému odovzdal. Žalobca odovzdal žalovanému kúpnu cenu dňa 19.07.2012, a preto súd vyhovel žalobcovi, aby žalovaný zaplatil zákonný ročný úrok z omeškania zo sumy 7.000 eur od 06.08.2016 až do zaplatenia. Výšku úroku z omeškania ustanovuje podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. vykonávací predpis, ktorým je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (platný a účinný od 01.01.2015), pričom podľa § 3 tohto nariadenia je výška úrokov z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Pretože žalobca mal v konaní plný úspech, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým sa konanie končí.

26. 1. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie uvádzajúc, že napadnutý rozsudok pokladá za nesprávny a nezákonný, pretože v súdnom konaní preukázal, že predmetné motorové vozidlo nadobudol v dobrej viere, že je bez akýchkoľvek väd, a to ani v podobe záložného práva alebo iného práva svedčiaceho tretej osobe. Konal v dôveru v štátne orgány, ktoré motorové vozidlo v rámci evidencie vedenej príslušným dopravným inšpektorátom prepísali na nového vlastníka a držiteľa. Ak bežný človek nemal žiadnu právnu alebo legálnu možnosť si vozidlo prelustrovať v oficiálnych záznamoch, vynaložil všetku snahu, ktorú je možné od tzv. „starostlivého hospodára“ očakávať a vyžadovať a vychádzal z reálií, ktoré boli zrejmé, keď predmetné motorové vozidlo nadobudol (prepis na dopravnom inšpektoráte bol bez akýchkoľvek prekážok alebo obmedzení) a rovnako aj pri scudzení predmetného motorového vozidla na žalobcu (prepis na dopravnom inšpektoráte bol bez akýchkoľvek prekážok alebo obmedzení). Žalobca v konaní nepreukázal, kedy zápis o práve tretej osoby bol zaevidovaný v evidencii Policajným zborom, či tento zápis skutočne existoval v čase prevodu vlastníckeho práva z osoby žalovaného na jeho osobu.

26.2. Žalovaný navrhol, aby odvolací orgán rozsudok Okresného súdu Levice sp. zn. 13C/97/2016-126 zo dňa 12.11.2018 zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Levice na ďalšie konanie.

27.1. Žalobca sa písomne vyjadril k odvolaniu žalovaného a konštatoval, že odvolanie považuje za nedôvodné v celom rozsahu a rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 13C/97/2016-126 zo dňa 12.11.2018 je v celom rozsahu zákonný a vecne správny. Súd prvej inštancie sa dôkladne a podrobne vyjadril v napadnutom rozsudku ku všetkým podstatným okolnostiam prejednávanej veci, v dôsledku čoho je potrebné napadnuté rozhodnutie považovať za presvedčivé, preskúmateľné a zákonné.

Žalobca nepovažuje za účelné vyjadrovať sa opakovane k predmetu sporu a k okolnostiam, ktoré súd prvej inštancie správne ustálil, preto na odôvodnenie napadnutého rozsudku primerane odkazuje. Po dôkladnom oboznámení s obsahom napadnutého rozsudku a po oboznámení s obsahom spisového materiálu nemožno zistiť žiaden dôvod na to, aby sa odvolací súd odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery súdu prvej inštancie spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem a príslušnej judikatúry vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výrokov napadnutého rozsudku.

27.2. Skutočnosti uvádzané žalovaným v podanom odvolaní sú totožné s argumentmi, ktoré žalobca už namietal v konaní pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa tento súd náležite vysporiadal. Podané odvolanie neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy vo vzťahu k meritu veci, ktoré by mali ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Odôvodnenie odvolania žalovaného sa nevenuje podstate veci ako takej. Napadnutý rozsudok bol vydaný v súlade so zákonom a nie je dôvod na jeho zrušenie alebo zmenu. V rámci konania pred súdom prvej inštancie bol vykonaný dostatok dôkazov a bol zabezpečený dostatok skutkových podkladov, aby mohol súd vo veci rozhodnúť a zároveň nebolo konanie postihnuté takou vadou, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Námietky žalovaného nie sú spôsobilé ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, neobsahujú žiadne nové skutočnosti ktorými by malo byť preukázané konkrétne porušenie alebo ohrozenie práv žalobcu alebo ktoré by preukázali, že neboli splnené podmienky na vydanie napadnutého rozsudku. Skutočnosť, že žalovaný sa s názorom súdu prvej inštancie nestotožňuje, nepostačuje na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozsudku. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97), rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí (a ani nemôže) rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok.

27.3. V danom prípade bolo vykonaným dokazovaním jednoznačne preukázané, že nárok žalobcu je dôvodný. Zodpovednosť žalovaného je v tomto prípade koncipovaná ako zodpovednosť objektívna, teda bez ohľadu na jeho vedomosť či nevedomosť o stave predmetného motorového vozidla. Tak ako súd správne v napadnutom rozsudku uviedol, že zodpovednosť predávajúceho za vady podľa § 597 Obč. zákonníka má charakter objektívnej zodpovednosti, ktorej sa predávajúci - pokiaľ na vady existujúce v čase uzavretia zmluvy kupujúceho neupozornil - nemôže zbaviť, pritom nie je rozhodujúce, či o vade sám vedel alebo nevedel. Ustanovenie § 597 Občianskeho zákonníka sa nevzťahuje len na prípady, keď predávajúci neupozorní kupujúceho na vady, o ktorých vie, ale aj na prípady, keď ide o vady, ktoré vyšli dodatočne najavo nielen pre kupujúceho, ale aj pre predávajúceho, a na ktoré predávajúci kupujúceho ani nemohol upozorniť, pretože o nich nevedel (R 23/1970). Rovnako tak žalobca sa ocitol v rovnakej pozícii ako žalovaný vo vzťahu ku kupujúcej p. D., keď na ňu previedol predmetné motorové vozidlo v dobrej viere a následne rovnako bol zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Piešťany k uhradeniu už zaplatenej kúpnej ceny. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti žalobca navrhol odvolanie žalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

28. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario CSP, keď v zmysle § 219 ods. 3 za použitia § 378 ods. 1 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vo výrokoch vecne správny potvrdil.

29.1. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

29.2. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 187 ods. 2 CSP).

30. Koncepcia zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu v zmysle § 387 ods. 2 CSP vychádza zo situácie, že ak odvolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, v takom prípade nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie s náležitosťami podľa § 220 CSP, ale obmedzí sa len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia.

31. Súd prvej inštancie v preskúmanej veci správne zistil skutkový stav veci, skutkové zistenia sú postačujúce aj pre odvolací súd, správne tiež aplikoval právne predpisy a vo veci aj správne a v súlade so zákonom rozhodol, preto sa odvolací súd stotožňuje s presvedčivými a správnymi závermi napadnutého rozhodnutia, rozsudku súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby, uvedenými v jeho odôvodnení, na ktoré v celom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

32. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

33. Na margo vecnej správnosti odvolaním napadnutého rozsudku odvolací súd iba dodáva, že pri kúpe huteľnej veci, akou je aj kúpa osobného motorového vozidla, nie je potrebné, aby kúpna zmluva bola uzavretá písomne. Ak však je kúpna zmluva uzavretá písomne, ako tomu bolo aj v tejto preskúmanej veci a z nej vyplýva, že bola uzatvorená podľa § 588 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, platí, že nie je možné platne nadobudnúť cudziu vec, teda ani kradnuté auto. Súd prvej inštancie správne poukázal na starú rímsku právnu zásadu, že nikto nemôže na iného previesť viac práv ako má sám (nemo plus iuris ad alium transfere potest quam ipse habet). Ak teda došlo k predaju osobného motorového vozidla, ktoré predávajúci nevlastnil, kupujúci sa nestal vlastníkom vozidla na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej podľa Občianskeho zákonníka a platí, že kúpna zmluva je absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka a každá zmluvná strana musí vrátiť druhej zmluvnej strane to, čo podľa nej dostala (§ 457 OZ).

34. Odvolací súd záverom poznamenáva, že právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako neoddeliteľnej súčasť práva na spravodlivý súdny proces neznamená povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty strany sporu, ale len na argumenty zásadného významu, teda na tie argumenty, ktoré sú pre vec rozhodujúce a na tie súd prvej inštancie dal dostatočnú až vyčerpávajúcu odpoveď.

35. Pre procesnú stranu z práva na spravodlivý súdny proces nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, prebral a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom (I.ÚS 50/04, II.ÚS 251/03, IV.ÚS 252/04).

36. Vzhľadom k hore uvedeným právnym záverom odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o veci samej ako aj výroku o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

37. 1. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi (§ 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP) odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

37.2. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

38. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP a § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).